

Udskriftsdato: 24. december 2025

KEN nr 9743 af 06/09/2002 (Historisk)

**Ankestyrelsens principafgørelse U-19-02 om arbejdsskadesikring -
ulykkestilfælde - arbejdet eller forhold, hvorunder dette foregik -
personalesamtale - voldeligt overfald - bevisbyrde**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 1001142-02

Ankestyrelsens principafgørelse U-19-02 om arbejdsskadesikring - ulykkestilfælde - arbejdet eller forhold, hvorunder dette foregik - personalesamtale - voldeligt overfald - bevisbyrde

Resume:

Ankestyrelsen fandt, at et håndgemæng under en personalesamtale mellem sikrede og hans chef ikke var et ulykkestilfælde, der skyldtes arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregik.

Ankestyrelsen vurderede, at håndgemænget skyldtes forhold ved arbejdet, mens det var uklart, om der tillige var tale om et privat opgør.

Ankestyrelsen vurderede, at der forelå uoverensstemmende forklaringer om, hvem, der havde fremprovokeret håndgemænget, og om sikrede havde haft rimelig grund til at rette bebrejdelser mod sin chef.

Efter en samlet vurdering fandt Ankestyrelsen, at sikrede ikke havde ført tilstrækkeligt bevis for, at den påviste personskade skyldtes et håndgemæng, hvor arbejdsgivers adfærd havde haft væsentlig indflydelse på tilskadekomsten.

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 - § 9, nr. 1

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om ansat (sikrede), der af sin chef blev indkaldt til møde på arbejdspladsen. Under samtalen mellem sikrede og chefen opstod der håndgemæng. Sikrede har forklaret, at han blev voldeligt overfaldet af chefen, og at han modtog lægelig behandling umiddelbart efter overfaldet.

Chefen var gift med sikredes søster, som tillige var beskæftiget på samme arbejdsplads.

Arbejdspladsens advokat bestred rigtigheden af sikredes beskrivelse af hændelsesforløbet under samtalen med chefen. Det blev anført, at formålet med mødet var at drøfte sikredes arbejdsmæssige situation, idet et ikke uvæsentligt misbrug havde medført en del fravær fra arbejdspladsen. Sikrede mistede besindelsen og slog chefen med en genstand. Chefen satte sig til modværge.

Sikrede indgav samme dag politianmeldelse mod chefen, der senere indgav anmeldelse mod sikrede. Der skete anmeldelse af voldeligt overfald. Sikrede, chefen og hans ægtefælle afgav vidneforklaring for politiet.

Politimesteren besluttede at opgive påtale mod sikrede og chefen for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om vold. Begrundelsen var, at videre forfølgning ikke kunne ventes at føre til, at sikrede eller chefen fandtes skyldig til straf.

Politimesteren lagde ved afgørelsen vægt på, at der var modstridende oplysninger om voldens opståen og forløb. Der var hos sikrede og chefen konstateret skader, der formodedes at stamme fra samme dag. Der blev set bort fra vidneforklaringen, da vidnet var chefens ægtefælle.

Det fremgik af politimesterens redegørelse vedrørende voldssagen, at der var tale om vold i familieforhold og i et ansættelsesforhold. Der havde tilsyneladende forud for voldsepisoden været stridigheder både

på det familiemæssige og det arbejdsmæssige plan. Det sidste var baggrunden for mødet, der endte i håndgemæng.

Forsikringsselskabet anførte, at den anmeldte hændelse ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade, da det var umuligt at fastslå hændelsesforløbet. Der blev henvist til, at politiet ikke kunne klarlægge hændelsesforløbet, og at de gensidige anmeldelser ikke havde ført til nogen afklaring.

Arbejdsskadestyrelsen anerkendte, at sikredes tilskadekomst var et ulykkestilfælde, der skyldtes arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregik.

Arbejdsskadestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at sikrede var indkaldt til samtale på sit arbejde. Under samtalen opstod der tumult og både sikrede og arbejdsgiveren fik slag i den forbindelse. Der var ikke enighed om præcist, hvordan det foregik, men skadestuerapporten bekræftede, at sikrede havde følger efter slag på hovedet m.v.

I klagen fra arbejdsgiveren blev det bestridt, at sikrede var tilført nogen skade overhovedet under det angreb, han havde udsat chefen for. Hændelsen faldt uden for lovens område.

I forsikringsselskabets uddybende klage var anført, at slagsmålet ikke kunne anses som følge af arbejde, således som loven forudsætter. Der var ikke ført bevis for, at det var arbejdsgiver, der overfaldt arbejdstager. Der blev henvist til at der ikke var rejst anklage fra politiets side. Håndgemænget kunne ikke anerkendes som en arbejdsskade. Hændelsen skyldtes mere forhold, der var af privat karakter.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om arbejdsgiverens legemskrænkelser, der medførte skade hos sikrede, kunne anerkendes som et ulykkestilfælde, der skyldtes arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregik, jf. lovens § 9, nr. 1, når der var beskrevet faglige uoverensstemmelser.

Afgørelse:

Ankestyrelsen ændrede Arbejdsskadestyrelsens afgørelse og afslog således, at den anmeldte hændelse hvor der under en personalesamtale opstod håndgemæng mellem sikrede og chefen, kunne anerkendes som et ulykkestilfælde, der skyldtes arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregik, jf. lovens § 9, nr. 1.

Begrundelsen var, at det ikke var dokumenteret, at tilskadekomsten skyldtes arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregik, hvilket er et krav efter lovens § 9, nr. 1.

Efter Ankestyrelsens praksis kan der normalt ikke ske anerkendelse af ulykkestilfælde, der skyldes skænderi eller håndgemæng. Dette kan dog fraviges efter en konkret vurdering i tilfælde, hvor arbejdsforholdene har haft væsentlig indflydelse på ulykkestilfældets opståen.

Ved vurderingen lægges vægt på følgende forhold:

- 1) Skyldes håndgemænget forhold ved arbejdet eller er der tale om et privat opgør?
- 2) Hvem har fremprovokeret håndgemænget, og har sikrede haft rimelig grund til at rette bebrejdelser mod den anden?
- 3) Hvem begyndte at gå over til håndgribeligheder?

Efter dansk rets almindelige grundsætninger påhviler bevisbyrden for et krav på erstatning den erstatningssøgende. I tilfælde af, at den erstatningssøgende ikke kan føre et tilstrækkeligt bevis for berettigelsen af sit krav, vil en eventuel bevismangel komme den erstatningssøgende til skade.

Ankestyrelsen lagde oplysningerne i politiets afhøringsrapporter til grund. Rapporterne var udfærdiget af politimesteren i umiddelbar forbindelse med tilskadekomsten, og efter afhøring af sikrede og chefen.

Ankestyrelsen lagde til grund, at sikrede var telefonisk indkaldt af en afdelingsleder til en samtale med chefen, der var leder af arbejdspladsen. Til stede var chefens ægtefælle, der var afdelingsleder på arbejdspladsen og søster til sikrede.

Sikrede og chefen sad i hver sin ende af en tre personers sofa, da mødet begyndte. Det kom undervejs til et håndgemæng, der varede nogle få minutter. Både sikrede og chefen fik ved lægelig undersøgelse konstateret følger, der kunne hidrøre fra håndgemæng.

Ankestyrelsen lagde endvidere til grund, at der var overensstemmende forklaringer om, at mødet havde et fagligt formål, men ikke om indholdet. Chefen havde oplyst, at man på mødet drøftede sikredes arbejdsmæssige situation på grund af et betydeligt fravær på grund af indtagelse af alkohol og piller. Sikrede anførte, at mødet handlede om en utilfredsstillende aflønning for arbejde i weekender.

Sikrede forklarede, at da han ville forlade mødet, tog chefen fat i ham, hvilket medførte, at de begge faldt over et sofabord. Herefter slog chefen sikrede ca. 5 gange i hovedet og tog kvælertag. Sikrede slog ud efter lederen. Efter lidt tid slap sikrede fri.

Chefen forklarede, at han spærrede vejen for sikrede, da han ville forlade mødet. Sikrede skubbede chefen i brystet, så han mistede balancen og ramte pejsen. Sikrede råbte ukvemsord og trusler efter chefen. Han gik frem mod sikrede, og begge faldt. Chefen holdt fast i sikrede, og mærkede mindst fire slag med et askebæger.

Ved lægelig undersøgelse af sikrede var beskrevet blodansamling på hovedet, kæbeømhed og overfladisk flænge på finger. Ved lægelig undersøgelse af chefen var beskrevet 2 cm flænge i hårbunden.

Ankestyrelsen fandt det sandsynliggjort i tilstrækkeligt omfang, at der under personalesamtalen blev drøftet spørgsmål om udførelse af sikredes arbejde på institutionen, og at 1. led i forhold nr. 1, som ovenfor gengivet, kunne anses for opfyldt. Ankestyrelsen lagde vægt på, at både sikrede og chefen havde oplyst, at temaet for personalesamtalen var arbejdsmæssigt. Der forelå ikke oplysninger om, at der under samtalen var berørt private forhold, der ikke vedrørte sikredes ansættelsesforhold.

Ankestyrelsen fandt det ikke i tilstrækkeligt omfang sandsynliggjort, at forhold nr. 2, som ovenfor gengivet, kunne anses for opfyldt. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der forelå modstridende forklaringer om, hvem der fremprovokerede håndgemæng.

Ankestyrelsen fandt det heller ikke i tilstrækkeligt omfang sandsynliggjort, at forhold nr. 3, som ovenfor gengivet, kunne anses for opfyldt. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der forelå modstridende forklaringer om, hvem der først gik over til håndgribeligheder.

Ankestyrelsen fandt efter en samlet vurdering, at der bestod betydelig uenighed om det faktiske hændelsesforløb. Sikrede kunne på denne baggrund ikke anses at have ført tilstrækkeligt bevis for, at den påviste personskade skyldtes et håndgemæng, hvor arbejdsgivers adfærd havde haft væsentlig indflydelse på tilskadekomsten.

Ankestyrelsen ændrede således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.